

De Dövas Kvinnoförening
i Stockholm

1896 ~ 1996

Maria Forsell
Kvinnoföreningens stiftarinna

Emma Anstrin
Kvinnoföreningens 1:a ordf.

De Dövas Kvinnoförening i Stockholm

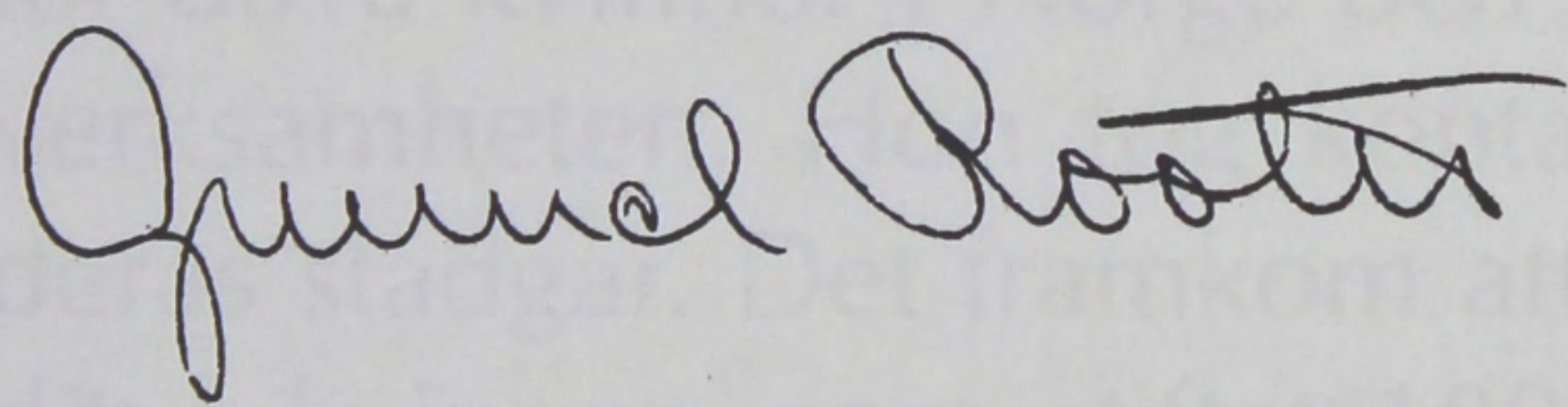
Inledning

På uppdrag av styrelsen för De Dövas Kvinnoförening i Stockholm har jag gjort en kortfattad sammanställning av uppgifter i tillgängliga handlingar som belyser föreningens verksamhet under dess 100-åriga existens.

Under arbetets gång har jag funnit en mängd intressanta uppgifter som kan finnas anledning att närmare studera och sammanställa i ett senare sammanhang.

Min egen kommentar är att devisen "Kvinnor kan" hade sin giltighet redan för 100 år sedan.

Februari 1996

Gunnel Rooth

De Döfstummas Kvinnoförening i Stockholm

numera

De Dövas Kvinnoförening i Stockholm

23 februari 1896 – 23 februari 1996

100 år

Idén till denna förenings bildande hade länge legat och grott, tills Fru Maria Forsell någon tid efter familjens inflyttning till huvudstaden fick höra talas om kvinnoföreningar i utlandet, såsom de s.k. "Frauenvereins" i Tyskland och Österrike samt "kvindeföreningarne" i Köpenhamn och Kristiania. Maria Forsell hade också fått kännedom om att det fanns en förening för döva kvinnor i Norge och blev mycket intresserad av den verksamheten. Hon tog kontakt med föreningen och erhöll deras stadgar. Det framkom att det var en sammanslutning av döva kvinnor som stiftats 1892 men ej var självständig utan tillhörde Dövas förening.

De enda kvinnoföreningar eller förbund som fanns vid denna tidpunkt här i Sverige var Fredrika Bremerförbundet som bildades 1884 och KFUK = Kristliga föreningen för unga kvinnor 1885. Kvinnans ställning då var oehört olika den i vår tid. Få kvinnor hade förvärvsarbete och i föreningars styrelse fick de inte vara med. Just i en sådan tid bildades De Döfstummas Kvinnoförening i Stockholm.

Maria Forsell insåg, att hon behövde få hjälp med att stifta De Döfstummas Kvinnoförening. För henne var detta ett stort och viktigt arbete. Hon tog kontakt med dövlararinnan på Manillaskolan fröken Emma Anstrin samt fröken Anna Sparre och bad dem att göra ett förslag till stadgar. Maria Forsell tog också kontakt med döva kvinnor i Stockholm och frågade dessa om de var intresserade att bli medlemmar i en kvinnoförening för döva, där styrelsen skulle utgöras av kvinnor och som sin främsta målsättning ha att hjälpa kvinnor. Det visade sig att intresset var mycket stort. De träffades många gånger för att diskutera möjligheterna att kunna bilda en alldeles egen och fristående kvinnoförening som skulle ha som sin viktigaste uppgift att hjälpa och stödja behövande kvinnor att få möjlighet att komma ut på landet för vila och rekreation.

Maria Forsell, som själv var döv, var som initiativtagare mycket ivrig att bilda den här föreningen. Sedan förslaget till stadgarna blivit färdigt, träffades Emma Anstrin och Maria Forsell den 3 februari 1896 och beslutade att kalla de intresserade till ett möte den 23 februari 1896 till döfstumföreningens lokal, belägen i en av flyglarna till det gamla vackra stadshuset på Söder med ingång från Peder Myndes Backe nummer 6.

Den 23 februari 1896 bildades "De Döfstummas Kvinnoförening i Stockholm"

Föreningens första sammanträde hölls den 23 februari 1896, då en styrelse valdes och stadgar godkändes och antogs.

Till styrelsemedlemmar valdes fröknarna Emma Anstrin, Anna Sparre, Hilma Johanson samt fruarna Maria Forsell och Amanda Lindström.

Föreningens målsättning blev enligt protokollet att hjälpa medellösa självförsörjande dövstumma kvinnor att under någon del av sommaren få vistas på landet för att återvinna hälsa och krafter.

Stadgar

för

De Döfstummas Kvinnoförening

i Stockholm.

(Antagna den 23 Februari 1896.)

§ 1.

Denna förening har till ändamål att efter råd och lägenhet skaffa sådana af föreningens ordinarie ledamöter, som deraf äro mest i behof, tillfälle och hjälp att någon tid under sommarens lopp vistas på landet för att återhemta helsa och krafter.

§ 2.

Föreningen består af *ordinarie* ledamöter och *extra* ledamöter.

Ordinarie ledamöter äro alla i Stockholm bosatta välfrejdade döfstumma kvinnor, som till föreningen erlägga en årsavgift af 2 kronor.

Extra ledamöter äro alla de döfstumma och fullsinnade herrar och fullsinnade damer, hvilka välvilligt önska medverka i föreningens syfte och därför årligen till föreningen erlägga en årsavgift af 1 krona eller derutöfver.

Extra ledamot är äfven döfstum kvinna, som erlägger 1 krona eller derutöfver och som anmäler sig ej vilja komma i åtnjutande af de förmåner föreningen erbjuder ordinarie ledamot.

§ 3.

Så snart en person önskar ingå i föreningen såsom ordinarie ledamot, göres anmälan derom hos föreningens styrelse med uppgifvande af sökandens fullständiga namn, ålder, yrke och adress, och eger styrelsen efter omständigheterna bevilja eller vägra sökanden inträde.

Till extra ledamöter kan styrelsen utan vidare kalla eller antaga en hvar, som intresserar sig för föreningens syftemål.

§ 4.

Så snart inträde i föreningen beviljats en person, är denne skyldig genast erlägga stadgad årsavgift till kassaförvaltaren.

Derefter erlägges årsavgiften hvarje år ovilkorligen inom januari månads utgång.

§ 5.

Ordinarie ledamot, som på ett eller annat sätt gör sig ovärdig att längre tillhöra föreningen, varde på allmän sammankomst ur föreningen utesluten.

Har ordinarie ledamot oaktadt gjord påminnelse af kassaförvaltaren ej inom 9 månader erlagt stadgad årsavgift, anses hon ur föreningen hafva afgått.

Äfven ordinarie ledamot, som afflyttar från hufvudstaden till landsorten, blir ur föreningen utesluten.

Sålunda afgångna ledamöter ega ej återfå hvad de till föreningens kassa erlagt.

§ 6.

I föreningens förhandlingar och beslut ega endast de ordinarie ledamöterna och de döfstumma kvinnliga extra ledamöterna deltaga. Dock eger ordföranden under alla omständigheter deltaga deri.

Beslut inom föreningen fattas med enkel röstpluralitet och genom sluten omröstning, och gäller vid lika röstetal den mening ordföranden biträder.

§ 7.

För att tillvarataga föreningens intressen och förvalta dess medel utses bland ledamöterna en styrelse af 5 personer, alla kvinnor, deraf 2 ordinarie ledamöter, 2 döfstumma extra ledamöter och en hörande extra ledamot.

Denna styrelse utser inom sig ordförande, sekreterare och kassaförvaltare.

Så snart föreningen existerat i 2 år, skall styrelsen afgifva berättelse öfver sin förvaltning under dessa år och förelägga föreningen densamma jemte revisorernas berättelse vid föreningens sammanträde sista söndagen i Februari månad.

Styrelsen funktionerar i två år, hvarefter val af ny styrelse sker på allmän sammankomst sista söndagen i Februari månad.

För att beslut inom styrelsen skall kunna fattas och hafva gällande kraft fordras att minst 3 af dess ledamöter äro närvarande vid beslutets fattande.

Vid lika röstetal i skiljaktiga fall gälle den mening ordföranden biträder.

§ 8.

Sedan föreningen tagit del af styrelsens och revisorernas berättelser och beviljat styrelsen ansvarsfrihet för dennas förvaltning, afgår denna och ny styrelse väljes. Afgående styrelse kan återväljas.

§ 9.

Så snart föreningens kapital blifvit så stort, att föreningens syfte derigenom kan förverkligas, eger styrelsen emottaga ansökningar af sådana, hvilka önska komma i åtnjutande af de förmåner föreningen erbjuder, och föreslå den eller de ledamöter till erhållande af hjälp, hvilka anses vara mest i behof deraf samt gå i författning om att dessa komma i åtnjutande af sålunda af föreningen på allmän sammankomst beviljadt understöd.

§ 10.

Tvenne revisorer att granska föreningens räkenskaper och handlingar utses på allmän sammankomst sista söndagen i Januari månad. Dessa revisorer kunna utses både bland ordinarie och extra ledamöter.

§ 11.

Förslag till ändring af dessa stadgar kan väckas på allmän sammankomst och blifver sådant förslag antaget först när $\frac{2}{3}$ af samtliga röster afgifvits för detsamma.

§ 12.

I händelse af föreningens upplösning öfverlemnas då möjligen befintligt kapital till Döfstumföreningen i Stockholm att användas i enlighet med dess stadgar.

Vid föreningens bildande utgjorde de ordinarie medlemmarna 11 stycken och de extra medlemmarna 40 stycken. Då föreningen bildades hade den ett startkapital av 168 kronor.

Den 16 maj 1896 hölls det första styrelsemötet hemma hos Maria Forsell, som bodde på Kammakaregatan 41 i Stockholm. Vid sammanträdet början utsåg styrelsen inom sig till ordförande - Emma Anstrin, till skattmästare Maria Forsell och till sekreterare Hilma Johanson.

Styrelsen för De Döfstummas Kvinnoförening i Stockholm 1896:

Ordförande: Döfstumläraryrinnan Fröken Emma Anstrin,
adress: Döfstumskolan, Manilla.

Kassaförvaltare: Fru Maria Forsell,
adress: Kammakaregatan N:r 41.

Sekreterare: Fröken Hilma Johanson,
adress: Brahegatan N:r 36.

Styrelseledamöter: Fröken Anna Sparre,
adress: Kommendörsgatan N:r 37.

Fru Amanda Lindström
adress: Storgatan N:r 46,
öfver gården.

Föreningens första kassaredovisning

" 1896:

Inkomster

Utgifter

Försålda biljetter	55:85	137 kaffe	30:14
Försålda lotter á 25	64:50	Tårtor, konfekt, räkn.	16:00
Försålda tårtor mm	23:11	Annons, rkg	1:69
Gåfvor	28:87	Frukt, gran, ljus	5:60
Årsavgifter af 20:- ord. ledamöter	40:00	Drickspengar	7:90
Årsavgifter af 24 extra ledamöter	<u>36:00</u>	Nettobehållning	187:00
	<u>248:33</u>		<u>248:33</u>

Sedan under tiden inga utgifter af kassan bestridts, utgjorde kapitalbehållningen till dato 187 kronor, deraf 181 kronor insatts på sparkasseräkning i Diskontoföreningens bank och 6 kronor finnas hos mig innestående.

I föreningen hafva ingått 23 extra ledamöter och 27 ordinarie ledamöter. Af dessa hafva 3 ordinarie och 3 extra ännu ej inbetalt afgifter.

Stockholm den 15 maj 1896

Maria Forsell."

Redan vid detta första sammanträde började styrelsen med att förverkliga det i stadgarna föreskrivna ändamålet genom ett beslut att ge en ordinarie medlem reseunderstöd med 10 kronor för att få möjlighet att åka till landet till en vän som hade inbjudit henne att få vistas där en del av sommaren. Andra året av föreningens verksamhet erhöll ytterligare 3 medlemmar understöd med en sammanlagd summa av 60 kronor. I verksamhetsberättelsen avseende åren 1896 och 1897 står det bland annat " . . . att dessa medlemmar efter sin vistelse på landet återkommit med återvunnen helsa eller åtminstone med stärkta krafter för kommande arbete."

I början var det mycket svårt att få några inkomster. Styrelsens ledamöter och många andra medlemmar, döva som hörande, hjälpte till att på olika sätt samla in pengar till föreningen. Man ordnade bl a tombolor, lotterier, basarer och fester. Men den största delen kom in genom testamentsgåvor, insamlingskort, penninggåvor från enskilda och genom den stora medlemsvärvningen.

Till följd av styrelsens och medlemmarnas ivriga ansträngningar och Maria Forsells och hennes makes energiska arbete att skaffa medlemmar, så växte antalet kraftigt. Kallelsebrev trycktes och utsändes i ett så stort antal, att det skapade missnöje hos en del personer för de ansåg att endast de personer som kände till och intresserade sig för döva borde kallas. Men det ville inte Maria Forsell gå med på. Hon förklarade att det i så fall skulle vara svårt att få nya medlemmar i föreningen eftersom alla hennes bekanta och vänner redan var värvade till De Döfstummas Kvinnoförening i Stockholm.

Deras missnöje och kritik togs tillbaka, så Maria Forsell och hennes make fortsatte att leta ut nya namn i statskalendern, adresskalendern och telefonkatalogen. De sände många kallelsebrev till både kända och okända namn. Resultatet blev mycket bra. År 1912 hade föreningen 450 medlemmar, 23 ordinarie och 427 understödjande.

Prinsessan Ingeborg ingick år 1907 i föreningen som ständig medlem och åtog sig uppdraget som dess beskyddarinna.

År 1916 BESKYDDARINNA:
H.K.H. HERTIGINNAN AF VÄSTERGÖTLAND

HEDERSLEDAMOT:

Fröken *Emma Anstrin*, f.d. lärarinna vid Manilla dövstumskola, f.d. föreningens första ordförande.

STYRELSE:

Ordförande:

Ahlberg, Anna, Fröken, Föreståndarinna för Tysta Skolan, Lidingön.

Sekreterare:

Hellmer, Gulli, Fru, Dövstumlärlarinna, Manilla, Djurgården.

Kassör:

Forsell, Maria, Fru, Östermalmsgatan 20.

Ledamöter:

Franke, Ellen, Fröken, Nybrogatan 55.

Lundgren, Hanna, Fröken, Dalagatan 35, uppgång A1.

Anmälan av nya medlemmar samt inbetalande av årsavgifter torde ske till Fru Maria Forsell, Föreningens kassaförvaltare. Adress: Östermalmsgatan 20.

De extra ledamöter, som vilja undvika besväret med årlig inbetalning, kunna bliva antagna till ständiga ledamöter mot erläggande av 20 kronor en gång för alla.

Var god se Paragraf 2 i stadgarna.

Bland andra celebra medlemmar i kvinnoföreningen fanns även författarinnan Selma Lagerlöf.

Föreningen drev inte propaganda för kvinnofrågan. Det bevisas genom att en del herrar blev understödjande medlemmar och också hjälpte föreningen. Man kan läsa i ett protokoll där 10 årsjubiléet skildras, att det vid festen blivit brist på 32 kronor och 40 öre, vilket belopp herr August Forsell betalade. Han har förutom detta många gånger understött föreningen. Biljetterna till den ovannämnda festen trycktes hos herr Harald Berg för en kostnad av 16 kronor och 50 öre, som han efterskänkte till föreningen.

Ett förslag, som ständigt återkom från en och samma medlem i föreningen, var att även manliga skulle få inväljas i styrelsen. Men det blev alltid avstyrkt både av styrelsen och av övriga medlemmar i föreningen.

Glädjande nog stabiliserades föreningens ekonomi hela tiden. Man kan kanske undra hur föreningen kunde uppnå så positiva resultat år efter år. Men det berodde på många goda omständigheter som samverkat. Det bör särskilt framhållas att under åren har de olika styrelsernas aldrig slappnande verksamhet och deras kloka penningplaceringar bidragit till detta.

Följande tablå på nästkommande sida visar De Döfstummas Kvinnoförenings ekonomiska ställning under åren 1896-1905:

Tablå öfver De Döfstummas Kvinnoförenings ekonomiska ställning åren 1896–1905.

År	Döfstumma ordinarie	Döfstumma och Hörande extra	Medlemsantal	Ordinarie medlemmars afgifter Kronor	Extra medlemmars årsavgifter Kronor	Summa Kronor	Gåfvor Kronor	Fester o Bazar Kronor	Räntor	Å insamlingskort Kronor	Summa Kronor	Div. utgifter Kronor	Understöd Kronor	Summa Kronor	Behållning Kronor
1896	11	40	51	22:00	67:00	89:00	28:87	143:46	—	—	172:33	61:33	10:00	71:33	190:00
1897	3	39	42	28:00	103:00	131:00	4:00	66:45	19:60	207:90	297:95	45:57	60:00	105:57	323:38
1898	2	10	12	32:00	94:00	126:00	16:27	212:43	30:61	53:40	312:71	77:48	175:00	252:48	186:23
1899	1	16	17	34:00	140:00	174:00	8:50	20:00	40:41	63:90	132:81	—	115:00	115:00	191:81
1900	5	16	21	44:00	129:00	173:00	3:00	2400:00	149:84	11:80	2564:64	57:08	150:00	207:08	2530:56
1901	—	9	9	44:00	105:00	149:00	8:02	65:55	178:80	46:00	298:37	8:94	160:00	168:94	278:43
1902	3	8	11	50:00	114:00	164:00	6:11	5:50	166:01	28:00	205:62	41:62	240:00	281:62	88:00
1903	—	10	10	44:00	131:00	175:00	551:00	—	194:91	21:50	767:41	3:25	100:00	103:25	839:16
1904	—	11	11	38:00	165:00	203:00	179:68	71:35	216:27	5:00	472:30	37:00	140:00	177:00	498:30
1905	2	2	4	42:00	120:50	162:50	9:53	—	232:50	5:00	247:03	2:80	225:00	227:80	181:73
	27	161	188	378:00	1168:50	1546:50	814:98	2984:74	1228:95	442:50	5471:17	335:07	1375:00	1710:07	5307:60

Under åren har föreningen fått mottaga penningåvor och donationer i större och mindre poster, varav några kan nämnas:

Musiklärarinnan Johanna Oscara Katarina Kjerling hade inga arvingar utan hade år 1939 testamenterat 9.265 kronor, minus arvsskatt 552 kronor = 8.713 kronor till kvinnoföreningen.

År 1918 erhöll föreningen en stor donation efter fröknarna Carlbom med 14.403 kronor enligt ett testamente som upprättats den 19 februari 1909.

Följande visar hur detta testamente var skrivet:

"Till styrelsen för De Döfstummas kvinnoförening i Stockholm.

Genom testamente den 19 februari 1909 hafva systrarne Fröknarne Ingeborg och Edla Carlbom tilldelat föreningen hälften af det öfverskott som kunde uppstå i boet efter bägges död, sedan skulder guldits och donationer utgått, hvarefter den sist efterlevande af systrarne Fröken Edla Carlbom, som ägde att efter behag förändra testamentet, efterlämnat en skriftlig handling, hvori hon förordnat att 5.000 kronor skulle kvarstå å sparbanksbok, hvarå räntan skulle tillfalla systrarne Carlboms trotjänarinna Emma Charlotta Blomqvist under hennes återstående lefnad och därefter med hälften tillfalla föreningen.

Enligt nu avslutad redovisning för boet återstår ett belopp af 29.207:04 kronor som efter afsättning för Emma Blomqvists räkning af bemälda 5.000:- kronor utgör 24.207:04 kronor att med hälften eller kronor 12.103:52 tillfalla föreningen.

Som Fröken Edla Carlbom lagt mig, i testamentet förordnad till utredningsman i boet, varmt om hjärtat att tillse, att hennes förenämnda trotjänarinna skulle få det så efter henne, att hon utan bekymmer kunde framlefva sina återstående dagar och för att föreningen redan nu skulle få bekomma hela sin andel af överskottet, får jag härmed hemställa att föreningen nu emottager hela andelen af överskottet eller 14.603 kronor 52 öre mot att föreningen till bemälda Emma Blomqvist från Edla Carlboms dödsdag den 19 april 1917 utbetalar en årlig lifrän-ta af 200 kronor under hennes återstående lefnad, hvarom föreningen torde i så fall gifva henne ett erkännande genom t.ex ett protokollsutdrag i ärendet.

Stockholm den 15 april 1918

Emil Rydell"

Emma Blomqvist avled den 18 oktober 1924, vilket betydde att De Döfstummas Kvinnoförening i Stockholm utbetalade 200 kronor per år enligt testamentatorn i sammanlagt 8 år.

Av döva givare böra särskilt framhållas Stina Ryholm, som bodde på Manillaskolan och som testamenterat 136 kronor till föreningen och Pehr Samuel Norrbom, som i olika omgångar skänkt tillsammans 750 kronor.

Enligt testamentariskt förordnande av framlidna fröken Emma Anstrin har en donation å 2.500 kronor tillfallit föreningen under 1928. Styrelsen beslöt att dessa pengar skulle förvaltas såsom en särskild fond under namn av "Emma Anstrins fond".

Redan år 1900 ordnades en stor basar med tombola i hantverksföreningens lokal vid Brunkebergstorg, vilket inbringade 2.400 kronor.

År 1907 gjordes ett upprop i tidningarna. Den lyriska texten lydde enligt följande: "Våren är kommen hoppets och förväntningarnas ljusa tid, då så många planer välvas om hur och var man skall njuta av den sköna annalkande sommaren". Föreningen fick lägga ut listor bl.a. hos banker och bokhandlare. Resultatet blev cirka 1.000 kronor och dessa pengar avsattes till en byggnadsfond.

Orsaken till att dessa pengar avsattes till en byggnadsfond var att Emma Anstrin hade tillskrivit brukspatron Lignell om hans hjälp och stöd för att bereda döva kvinnor tillfälle att få komma ut på landet. Eftersom brukspatronen hade stora ägor så vädjade kvinnoföreningen till honom att skänka mark ute på Värmdön för att där kunna uppföra ett litet hus. Men eftersom han nu vid detta tillfälle inte ägde någon mark på denna plats så rekommenderade han i stället en plats som hette Rörvik i Norrtäljetrakten. Detta område låg precis vid havsbandet och brukspatron Lignell tyckte att denna plats var mycket lämplig därför att, som han uttryckte sig, "på den platsen finns särdeles ren och stärkande havsluft blandat med härlig barrskogsdoft".

Emma Anstrin blev kallad till brukspatron Lignells kontor på Tegnérgatan 21 och fick vid detta tillfälle besked om att De Döfstummas Kvinnoförenig i Stockholm skulle få erhålla 1.000 kronor kontant samt en tomt i Rörvik. När medlemmarna fick vetskap om detta blev alla så förtjusta och glada över denna storslagna gåva och döpte den platsen till "Talludden". Nu bestämdes det att det skulle byggas ett sommarhem där, så att döva kvinnor skulle få möjligheter till vila och rekreation. Emma Anstrin och några döva medlemmar åkte upp för att se var tomten låg. Men när de kom dit förstod de att det skulle bli stora svårigheter för kvinnoföreningen att kunna bygga någonting där. Tomten var visserligen stor och skogsbevuxen

men den låg alldeles för långt ifrån ett samhälle. Dessutom fanns inga vägar dit utan man måste ha en vägvisare, alltså en person som kände till området, för att hitta dit. Det var svårt och besvärligt att gå genom skogen och att vara tvungen att klättra över staket för att ta sig fram. Styrelsen i samverkan med medlemmarna beslöt då att försöka sälja tomten i stället. Tomten blev mycket svårsåld men till slut lyckades det och föreningen fick 50 kronor för den och slapp i fortsättningen betala skatten för den, som uppgick till 2 kronor och 16 öre per år samt även 1/2 mantalfrälseavgift med 1 krona.

Åren förlöpte vidare med värvning av nya medlemmar, erholdande av gåvor och donationer, utdelning av bidrag till döva kvinnors hjälp att komma ut på landet, placering av pengar för att få bästa avkastning. Vid årsredovisningen den 31 december 1931 hade föreningens kapital ökat till 41.742 kronor och 40 öre.

Under perioden 1934 - 1936 kom krav från fattigvårdsstyrelsen, att kvinnoföreningen måste till dem redovisa vilka kvinnor som erhållit understöd från föreningen. Orsaken till detta var att de som erhöll bidrag från vår förening skulle få avdrag med motsvarande belopp på fattigvårdsbidraget.

På grund av detta krav från fattigvårdsstyrelsen måste från och med nu ansökningarna till vår förening åtföljas av uppgifter om medlemmen eventuellt erhållit fattigvårdsbidrag eftersom föreningen ej ville lämna ut namn till vilka betalats ut understöd.

Kvinnoföreningen lyckades utverka, att kvinnor som fått understöd av vår förening, ej skulle få motsvarande avdrag av sitt penningstöd av fattigvårdsstyrelsen, om kvinnoföreningen kunde lämna nöjaktiga uppgifter om understödstagaren ifråga.

Kvinnoföreningen firade föreningens 40-årsjubileum den 27 februari 1936 med tesupé i Bella Venezia på restaurant Rosenbad. Vid detta tillfälle förärades Maria Forsell Patriotiska Sällskapets medalj i guld med inskriptionen " För långvarig gagnande verksamhet".

De Döfstummas Kvinnoförenings stiftarinna Maria Forsell avled den 7 augusti 1938.

Kvinnoföreningen, som tidigare åtnjöt skattefrihet, har på grund av nya skatteförordningar under åren 1942 - 1943 fått erlägga 467 kronor 35 öre i kronoskatt och 183 kronor 62 öre i kommunalskatt.

För att undersöka möjligheten att få föreningen befriad från skyldighet att erlägga skatt har styrelsen anlitat en advokat. Efter utredning fick föreningen besked att Kvinnoföreningen var skattepliktig.

Dövstummas Kvinnoförening i Sthlm. 50 årsjubileum d. 23. 2. 1946

Kvinnoföreningens 50-årsjubileum firades med en tesupé i dövstumsföreningens lokaler, Drottninggatan 26. Bland gästerna fanns 4 medlemmar som varit med från kvinnoföreningens bildande den 23 februari 1896.

Det meddelades att föreningens kapital, efter 50 års verksamhet, ökat till 67.389 kronor 77 öre, samt att under åren som gått utbetalats 36.080 kronor i sammanlagt 1.398 poster.

Nu började nästa halvsekel med att fortsätta i Maria Forsells anda med hjälp till behövande döva kvinnors vila och rekreation samt träffar, föreläsningar m.m.. Kvinnoföreningens tillgångar fortsatte att öka genom investeringar i obligationer och aktier, vilket har under åren gagnat föreningens verksamhet och därigenom medlemmarna. Den 21 mars 1966 blev kvinnoföreningen skattebefriad. Det betydde att vi med avkastningen kunde hjälpa flera medlemmar ekonomiskt.

På 60-talet började samhället förändras även för de döva kvinnorna. Fler och fler kom ut i arbetslivet och det personliga behovet blev helt annorlunda för många. Behovet på den kulturella sidan ökade istället, liksom behovet att träffa andra medlemmar i föreningen och att delta i olika aktiviteter samt också att kunna delta i samhällslivet.

Kvinnoföreningen har under åren subventionerat de flesta av sina aktiviteter. På så sätt har många fler medlemmar kunnat tillgodogöra sig "bidrag". För den medlem som gärna velat delta i någon av kvinnoföreningen ordnad aktivitet men ej haft ekonomi att kunna vara med, har föreningen bidragit med hela kostnaden. Vi kan nämna att föreningen har haft utbyte med bland annat dövas damklubbar i Göteborg, Gävle och Helsingfors. Vi har gjort en resa till Tallin men tyvärr var det svårt just vid den tidpunkten att få ta kontakter med invånarna i det landet. Under årens lopp har det varit många utflyk-

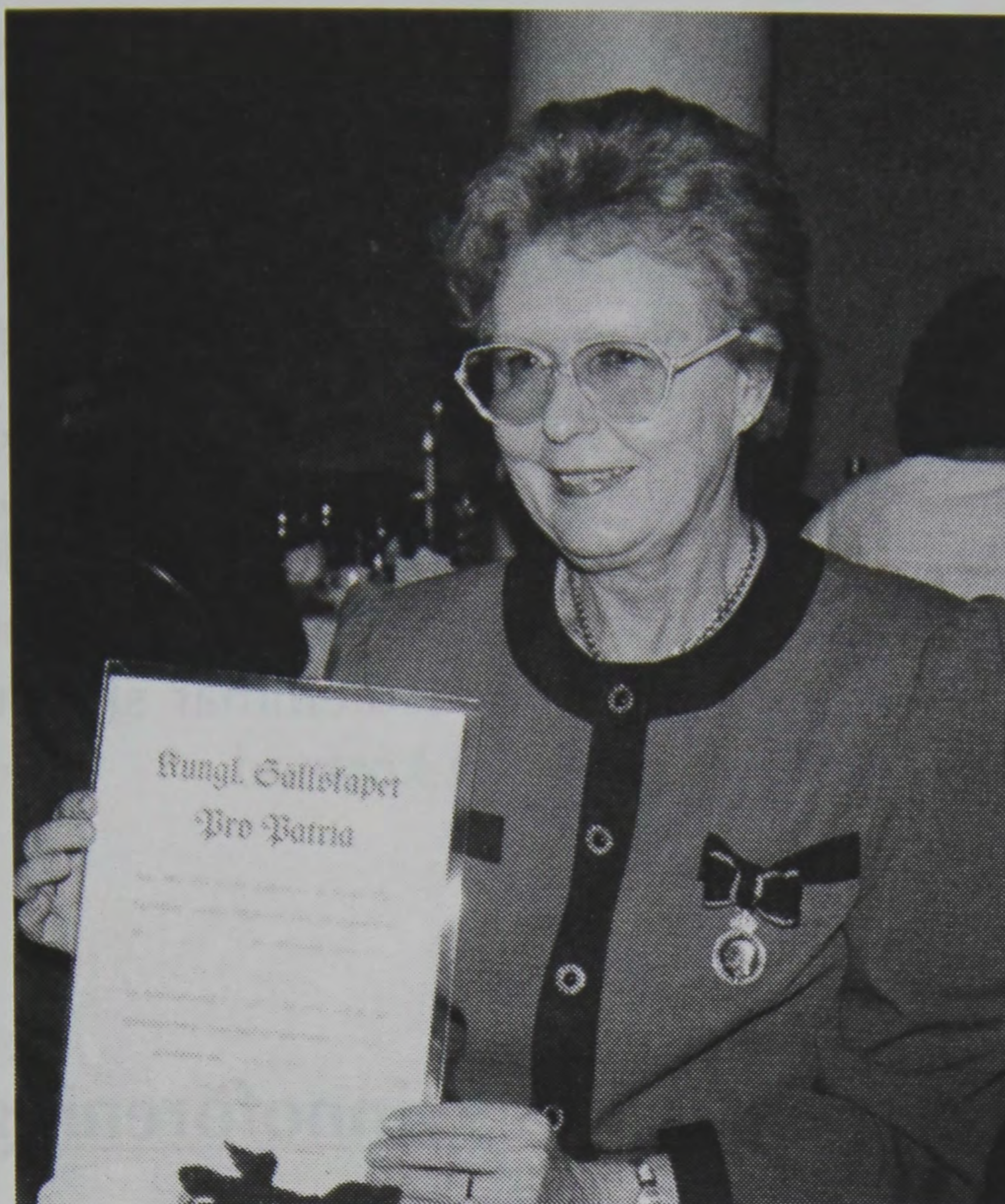
ter, föreläsningar och sammankomster. Kan också nämnas att vi de senaste åren ätit julbord eller jultallrik tillsammans vid Första Advent. Detta har blivit en mycket uppskattad tradition, eftersom flera medlemmar nämner detta som den enda julmat och julstämning som de får uppleva och all den fina gemenskap som alltid finns med.

Vid 85-års jubiléet skänkte Ingrid och Einar Blomqvist till kvinnoföreningen dess nuvarande ordförandeklubba. Einar Blomqvist hade varit kvinnoföreningens revisor under åren 1942 - 1963.

Kvinnoföreningens 95-årsjubileum avhölls samtidigt med den traditionella adventsträffen den 30 november 1991 i Esplanads festvåning på Karlavägen 56. Vid detta tillfälle föräddes Ingrid Blomqvist och Ingrid Persson Pro Patrias lilla

Ingrid Blomqvist

Ingrid Persson

silvermedalj för trohet och flit under många år inom De Dövas Kvinnoförening i Stockholm.

Vid Första Advent 1994 gjorde vi vår adventresa till Vadstena och det blev en mycket annorlunda upplevelse av advent. För några av dem, som inte hade möjlighet att följa med på resan av speciella skäl, ordnade kvinnoföreningen, att de fick avnjuta ett julbord på restaurant Amiralen på Djurgården, vilket uppskattades mycket.

Det finns också en del av våra medlemmar som behöver en liten uppmuntran och en personlig kontakt i jultid med någon från styrelsen. Då brukar någon styrelserepresentant efter kontakt med vederbörande medlem åka hem till denna och överrätta en liten julblomma.

Till varje jul överlämnar styrelsen en blomsterkorg till de döva som bor på Serafen med en hälsning från De Dövas Kvinnoförening.

Blomsterkorgen brukar placeras i dagrummet eller någon annan gemensamhetslokal så att alla döva ska kunna få glädje av den.

En del av avkastningen har avsatts till denna jubileumsskrift och till kvinnoföreningens 100-årsjubileum med tanke på att så många som möjligt av våra medlemmar ska kunna vara med och fira jubiléet till en rimlig kostnad.

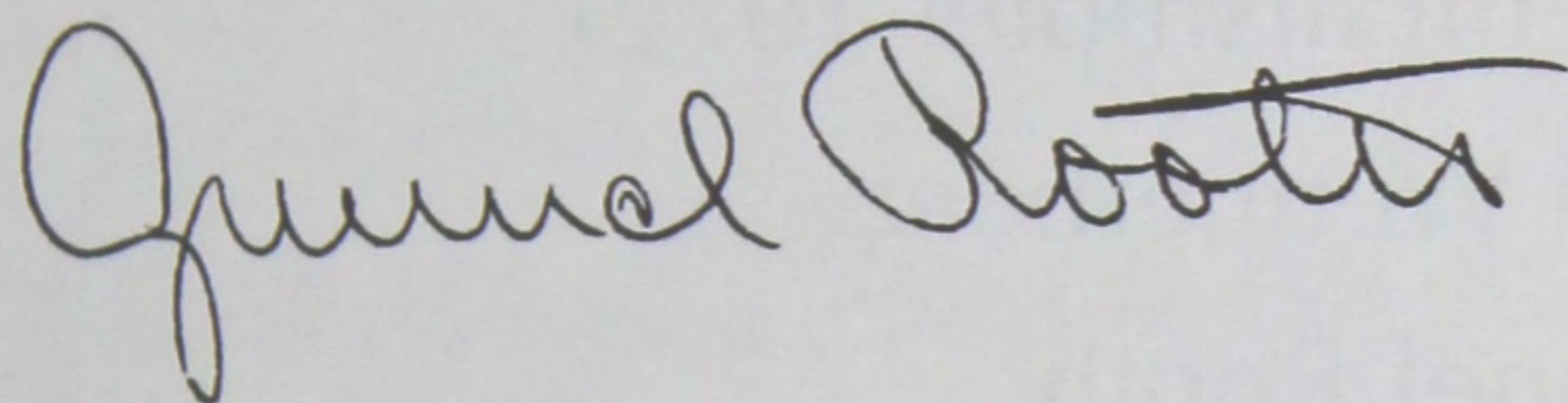
Ordförande i De dövas kvinnoförening under 100 år

1896 - 1915	Emma Anstrin
1916 - 1927	Anna Ahlberg
1928 - 1935	Anna Hansson
1936 - 1953	Disa Fåhraeus
1954 - 1959	Ingeborg Klefbom
1960 - 1963	Vilma Renner
1964 - 1989	Ingrid Blomqvist
1990 - 1993	Ulla - Britt Olsson
1994 -	Sonja Dahlgren

Vid kvinnoföreningens 20-årsjubileum höll Maria Forsell, Kvinnoföreningens stiftare, ett tal och slutade med att säga:

"Först och främst må vi tacka Gud, för att han haft sin skyddande hand över vår kära förening och Vi önska att föreningen alltjämt må gå framåt och kunna verka till glädje och nytta för sina medlemmar".

Vi kan med glädje se att hennes önskan uppfyllts. Goda förutsättningar finns att verksamheten i De Dövas Kvinnoförening i Stockholm ska fortsätta i hennes anda.

Gunnel Rooth